

Langsomt, dog skridende

1. Alt paa den vil - de He - - de der gik Ma - ri - as

4

Søn, da mød - te ham den le - - de, som

7

Mor - gen - stjer - nen skøn. 1.-8. 2. Er Sæd! 9.

1. Alt paa den vilde Hede
der gik Marias Søn,
da mødte ham den lede,
som Morgenstjernen skøn.
2. Er du Guds Søn, den rene,
og dog i Hungersnød,
da sig til disse Stene:
Bliv I til Hvedebrød!
3. Ham svared brat den milde:
Tal ej om Hungersnød!
Guds Mund er Livets Kilde,
Guds Ord er Livets Brød. –
4. Er du Guds Søn, den bolde,
da styrt dig trøstig ud!
For dig jo bærer Skjolde
en Engleskare prud.
5. Vor Herre al Ting vidste,
han svared: hvor jeg gaar,
du skal din Gud ej friste,
det ogsaa skrevet staar.
6. Da hviskede den lede,
alt, hvad du ser, er mit,
men vil du mig tilbede,
velan, det alt er dit!
7. Nu fik han Svar i Vrede:
Fy, Satan, pak dig bort!
Kun Gud maa du tilbede,
det Bud er klart og kort.
8. Det var den gamle Slange,
som sov i Kains Barm,
han daarede saa mange,
men fik nu Spot og Harm.
9. Guds Engle Herren loved,
kom, lad os juble med!
Thi knust er Slangens Hoved
af Jesus, Kvindens Sæd!

N.F.S. Grundtvig